

ת"פ 12086/01/17 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד דניס ז'רניקוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12086-01-17

ת"פ 65498-12-17

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	דניס ז'רניקוב
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני
הנאשם	

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם שלפניי הורשע על-פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים.

ת"פ 12086-01-17 (להלן - **התיק הראשון**) - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 2.1.2017 ניסה הנאשם להתפרץ לחנות כשהוא מצויד בלבנה. הוא פתח ארון שלא היה נעול ונטל ממנו תכשיטים בשווי כ-3,000 ₪. בגין מעשה זה הודה והורשע בביצוע עבירות של ניסיון התפרצות לעסק בכוונה לגנוב, לפי סעיף 407(א) + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), וכן בגניבה, לפי סעיף 384 לחוק.

ת"פ 65498-12-17 (להלן - **התיק השני**) - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 13.4.2016, מצא הנאשם תיק השייך למתלוננת, אשר נשכח בתחנת רכבת. בתיק היו כסף, תעודות מזהות, פלאפון, מסמכים, שיקים וכרטיסי אשראי. סמוך לאחר המציאה, נטל הנאשם את התיק מבלי שהתכוון להחזירו לבעליו, וניסה לרכוש אלכוהול בחנות, ואולם הדבר לא עלה יפה, שכן המוכר אמר לנאשם שהכרטיס אינו עובד וגנוב. הנאשם עזב את המקום, או אז נתפס בסמוך לאחר מכן ע"י שוטרים. בעת שהשוטרים תפסוהו, השליך הנאשם לשיח סמוך את התעודה המזהה ואת כרטיס האשראי השייכים למתלוננת, ובסופו של דבר נתפס עליו ארנק נשי, ובתוכו חפציה של המתלוננת לרבות הטלפון הנייד שלה. בעת שנתפס היה הנאשם חגור בחגורה שהאבזם שלה היה למעשה סכין, ששימשו לחיתוך דגים. במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של גניבה במציאה, לפי סעיף 384 לחוק; ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, לפי

סעיפים 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 ו-25 לחוק; ובהפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק.

מהלך הדין

הנאשם נעצר במסגרת התיק הראשון, מיום 2.1.2017, עד ששוחרר בתיק המעצר עד לתום ההליכים בתנאים של מעצר בית מלא, ביום 12.1.2017. בהמשך ניתנה הקלה מסוימת בתנאים ביום 14.3.2017, וב-29.3.2017 הותר לו לצאת אחת לשבוע לטיפול במרכז לתחלואה כפולה. בחודש דצמבר 2017 הודה הנאשם במיוחס לו בתיק הראשון, וביום 29.1.2018 הוקלו התנאים, כך שהנאשם נותר בתנאים של מעצר בית לילי בלבד.

יצוין, כי בחודש דצמבר 2017 הוגש כתב האישום בתיק השני (הגם שהאירוע קודם בזמן לאירוע נשוא התיק הראשון).

ביום 1.11.2018 החל הנאשם להיות מטופל ב"קרית שלמה" במרכז לתחלואה כפולה.

ביום 30.12.2018, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק השני, תוך שהוסכם כי ייגזר עליו, בין יתר הרכיבים, מאסר על-תנאי ביחס לעבירת סכין. התיק השני צורף לראשון והנאשם נשלח לשירות המבחן לעריכת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים לעונש. מהתסקיר שהוגש בחודש ספטמבר 2019 עולה, כי מדובר באדם כבן 42, יליד רוסיה, שעלה לארץ בגפו, כיום רווק ללא ילדים. הנאשם עלה לישראל לאחר שסיים לימודי תיכון, בגיל 18, וכיום אין לו קשר עם בנות משפחתו שנותרו ברוסיה. בשל מעורבות בפלילים לא התגייס לצבא. הוא החל להתמכר לאלכוהול וסמים לרבות הירואין כבר בגיל 14, והתמכרותו העמיקה והלכה. הנאשם השתלב בתהליכי גמילה, ואולם שב לצרוך חומרים ממכרים. על רקע כל זאת לא עבד באופן סדיר. בנוסף, הוא נחבל בראשו בעקבות תקופה, ועקב כך הוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי. לחובתו 6 הרשעות קודמות בעבירות סמים ורכוש והוא אף ריצה עונש מאסר. שירות המבחן גולל בהרחבה את ההיסטוריה הטיפולית/שיקומית של הנאשם, שבחלק מהמקרים, יזם בעצמו פניה למסגרות טיפול, שאת חלקן סיים בהצלחה. יחד עם זאת, מיהר לשוב לצריכת חומרים ממכרים, ולכן גם שב לבצע עבירות. במסגרת ההליך הנוכחי שהה במספר מסגרות, כאשר לצד מאמצים לתפקוד חיובי במסגרת הכללים, התקשה להתמיד לאורך זמן. ביחס לעבירות מושא כתבי האישום ציין הנאשם, כי הן בוצעו בתקופות בהן "נפל חזרה" לצריכת אלכוהול לרעה. שירות המבחן העריך קיומו של סיכון גבוה להישנות עבירות מצד הנאשם לנוכח הקשיים שלו להתמודד באופן מועיל עם קשייו ולפתור אותם באופן שיטתי וארוך טווח. הואיל ובעת כתיבת התסקיר הנאשם השתלב במסגרת טיפולית, המליץ שירות המבחן על דחייה ארוכה, יחסית, לצורך בחינת היתכנות המשך התהליך השיקומי.

בתסקיר השני שהוגש בחודש נובמבר 2019 עמד שירות המבחן כי הנאשם השתלב במסגרות טיפוליות המיועדות לדרי רחוב, והוא צורך כעת תחליף סם מסוג מתדון, בתדירות פוחתת והולכת (שירדה מצריכה יומיומית לחד-שבועית). הנאשם שומר על ניקיון מסמים ואלכוהול כעולה מבדיקות שבוצעו לו, והוא שומר על רצף טיפולי. שירות המבחן ציין כי בשנתיים האחרונות לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים והדבר מעיד על מגמת התייצבות. שירות המבחן סבר, כי לנוכח התמדתו של הנאשם בטיפול, ונוכח היותו במסגרת טיפול מקיפה יש מקום לאפשר לו המשך מגמה זו. עם זאת שירות המבחן סבר כי

אין לנאשם כוחות לביצוע של"ץ. לכן סבר שירות המבחן כי יש להסתפק במאסר על-תנאי, התחייבות וצו מבחן פיקוח למשך שנתיים ע"פ תוכנית שהוכנה ופורטה בתסקיר.

מהתסקיר השלישי שהוגש באפריל 2020 עמד שירות המבחן על המשך עמידתו של הנאשם בתהליך הטיפול והשיקומי בצורה טובה מאוד, דבר המעיד על יכולת התמדה ומגמה חיובית. השירות סבר כי הואיל והעבירות נעברו טרם התהליך הטיפולי שעבר הנאשם, יש לתת אמון בנאשם ולאפשר לו לסיים את ההליך הפלילי ע"פ ההמלצה הקודמת.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען כי יש להטיל על הנאשם מאסר בתחתית מתחמי ענישה של 6 - 12 חודשים לתיק הראשון, ו-12-4 חודשים לתיק השני ובשל עברו הפלילי. עמדת המאשימה הנוגעת לתחתית המתחם לקחה בחשבון את התהליך השיקומי שעבר הנאשם וזקפה אותו לזכותו.

מאידך, הסניגור טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לנוכח הנסיבות המורכבות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחון האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה. בשים לב לנסיבות שני התיקים שבהם הורשע הנאשם, מדובר במעשים שפגעו במידה בינונית בערכים המוגנים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: **אשר לתיק הראשון** - מדובר במעשה מתוכנן, גם אם לא מתוכנן - הנאשם הצטייד בלבנה ובפועל ידע לפתוח ארון שהיה סגור אך לא נעול, שמתוכו נגנבו התכשיטים בשווי לא קטן; הנאשם אחראי למעשיו באופן בלעדי, אם כי ברור כי הרקע למעשים הוא שימוש לרעה באלכוהול; בפועל נגרם נזק לא מבוטל בשל ביצוע העבירה כמתואר בכתב האישום. **אשר לתיק השני** - מדובר במעשה לא מתוכנן, המהווה "ניצול הזדמנות רגעית" - הנאשם מצא את התיק, בדק את תוכנו והחליט למהר לנסות ולרכוש אלכוהול בכרטיס האשראי הגנוב, דבר שלא צלח, לא בשל חרטתו, אלא בשל ביטול הכרטיס. בהמשך נתפס כשהרכוש הגנוב עליו; בפועל נגרם נזק לרכושה ולפרטיותה של המתלוננת, שלא לדבר על הטרחה שנגרמה לה בשל גניבת מסמכי האישיים; הנזק הפוטנציאלי היה אמור להיות משמעותי אלמלא נעצר הנאשם בכך; הנאשם אחראי למעשיו, אם כי גם כאן, הרקע של שימוש באלכוהול עומד מאחורי ביצוע המעשים, גם אם אין להצדיקם בשל כך.

מדיניות הענישה הנוהגת - אשר לתיק הראשון - לרוב, המענה לביצוע עבירות התפרצות לעסק וגניבה הוא במאסר בפועל ממש. ברע"פ 6263/15 **כורם** נ' **מ"י** (מיום 20.9.2015) אישר בית המשפט העליון מתחם שבין 4 ל-10 חודשי מאסר ביחס לאירוע שבו נאשם היה שותף להתפרצות בצוותא לבית עסק, שעה שהמתין ברכב, ונדון ל-10 חודשי מאסר; ברע"פ 3153/15 **מטיביצ'י** נ' **מ"י** (מיום 11.5.2015), אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בנסיבות של התפרצות לעסק עם אחרים, וגניבת סחורה ממנו בשווי 600,000 ₪, שם נדון נאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל. שני המקרים **חמורים** ממקרו.

אשר לתיק השני - ברע"פ 10305/17 **קסאו** נ' **מ"י** (מיום 4.4.2017) אושר מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר הנוגע לאישום של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב ואיומים. באותן נסיבות דובר בהתפרצות לדירה.

מתחם הענישה - אשר לאישום הראשון - בהינתן נסיבות המקרה כפי שעמדתי עליהן, יש לקבוע מתחם שבין 3 ל-10 חודשי מאסר לצד קנס ופיצוי; **אשר לאישום השני** - לנוכח הנסיבות יש לאמץ מתחם שבין חודש ל-8 חודשי מאסר לצד קנס ופיצוי. כמובן שמדובר בשני אירועים נבדלים שנכללו בכתבי אישום שונים, ואין ביניהם קשר הדוק המאפשר להתייחס אליהם כאל אירוע אחד.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: נסיבות חייו של הנאשם אינן מן הקלות, ומהעולה מתסקירי שירות המבחן נדמה כי הנאשם מודע לבעיותיו ופעל לאורך שנים לטפל בהן באופן יזום, וכן תוך כדי הסתייעות בגורמי הטיפול והרווחה. עם זאת, הצלחתו לצאת ממעגל ההתמכרות הייתה מוגבלת עד היום, והוא שב לצורך חומרים ממכרים ולבצע עבירות על-רקע זה, כעולה מגיליון הרישום הפלילי שלו הכולל 5 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, וההרשעה האחרונה משנת 2011. לצד זאת, בשנתיים האחרונות מסתמנת מגמת שינוי והתייבבות בחייו, והוא מצליח להתמיד, על-פי כוחותיו, במסגרות טיפול ושיקום שונות, והוא נראה מחויב, יותר מן העבר, להמשיך בכך - מכאן גם המלצתו של שירות המבחן; עברו הפלילי של הנאשם עומד לו לרועץ; הוא נטל אחריות למעשים אך נטה לייחסם להתמכרותו ופחות לאחריותו למצב אליו הגיע ושבינו ביצע את המעשים; לטעמי, שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא תחטיא את המטרה המשותפת של החברה ושל הנאשם, להגדיל את סיכויי שיקומו לאורך זמן. הנאשם עושה, בכוחותיו המסוימים, מאמצים רבים להתמיד בדרך טיפולית שיקומית, והשנתיים האחרונות מעידות על שינוי מגמה, שיש לקוות כי תישא פירות לאורך זמן. אני סבור כי יש לעודד זאת ובכך להגדיל את הסיכוי לשימור הישגיו של הנאשם.

המיקום במתחם - אלמלא שיקולי השיקום עליהם אעמוד להלן, היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות כעולה גם מעמדת המאשימה. אלא שהנאשם הוכיח לאורך תקופה ארוכה כי הוא מתמיד בתהליך שיקומי ויש סיכוי רב מאוד שיצליח בכך, כעולה מהתסקירים העקביים בעניינו. לכן, מתקיימים לטעמי תנאי סעיף 40"ד לחוק העונשין, המאפשרים חריגה מהמתחמים מטעמי שיקום. אציין עם זאת, כי יש קושי לקבל את עמדת שירות המבחן הגם

שהיא מנומקת היטב, שכן כידוע, בית המשפט הוא האמון על שקילת כלל השיקולים הצריכים לענישה, וביניהם שיקול הגמול ועקרון ההלימה. על-כן, אני מאמין, כי הנאשם יוכל לעמוד בהטלת עונש מוחשי כשל"ץ, באופן שיעלה בקנה אחד הן עם השיקול השיקומי והן עם שיקולי הענישה האחרים. אציין כי הייתי שוקל להטיל על הנאשם עונש בעבודות שירות, ואולם נוכח המסומן נ/1, ספק רב אם הוא כשיר לביצוע עונש מסוג זה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע, בתוך שנתיים מהיום;
- ב. 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני ה-1.8.2020 בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן וגישה לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
- ג. צו מבחן לתקופה של שנתיים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננות בשני התיקים בסך 1,000 ₪ כל אחת. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.2020, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בה הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, במעמד הצדדים.